

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Disputatio Theologica Solennis De Termino Salutis
Humanae Peremptorio**

**Neumann, Johann Georg
Green, Georg Sigismund**

Vitembergae, 1700

§. XIV

urn:nbn:de:bsz:31-105555

Quaritur autem: an conversio & salus eorum simpliciter fuerit impossibilis? Nos negamus. Impiet. Phot. p. 484. Sic & B. Balduinus: Non quod hujusmodi peccatores nullum omnino ad paenitentiam habeant aditum; bunc enim partim Calvinianorum, partim Novatianorum errorem toto peccatore execramur: Item: Absit hoc & in eternum absit. Vide ejus Disp. XII, in Art. Smalc. §. 58. 65.

§. XIV.

Hactenus de iis, qui intra Ecclesiæ porcæria considunt: de quibus etiam potissimum quæstio movetur. Quoniam vero & ad illos extenditur controversia, qui extra Ecclesiæ sunt: poterat quidem huc illud Apostoli referri: *quid ad nos attinet, etiam de his, qui foris sunt, judicare?* 1. Cor. 5, 12. Namq; hæc responsio curiosis & vanis hujusmodi quæstionibus plane satisfacit. Interim tamen, velut *ex quo sit* hic distinguendum censemus, *inter tempus gratie;* & *inter ipsum regnum gratie.* Jam de paganis, & quibusunque aliis infidelibus, dicendum non est, quod cives regni gratiæ existant, cum hostes potius Christiani nominis, appellandi sint: Interim tamen recte affirmatur, quod in tempore gratiæ adhuc degant. Nemo enim hominum a Messiæ beneficiis, dum vivit, excluditur. Etenim *constitutus in signum populorum, ut eum querant gentes,* Ef. XI, 10. Ergo nullo non ætatis tempore quætri & inveniri potest. *Datus est in lucem gentium, ut sit Salus usque ad extremitatem terra.* Ef. 49, 6. Ergo nullib[us] locorum ad eundem interclusus est accessus. Ac, ne quis fatali quodam termino gentiles putet exclusos ab Ecclesia: *Christus intergerini parietis septum sustulit ut gratia hæc omnibus ac singulis pateret.* Eph. II, 14. Etsi proinde tam solenniter & clare non semper revocentur apostolæ, ut posteri Adami, per deletionem omnis carnis; Noachi successores,

cessores, per submersionem in mari rubro, per retractionem solis atque diei, & alia innumera hujusmodi miracula, excitabantur, adeo, ut teste Scriptura, *omnes populi, sub omni calo ista perceperint. Deut. 2, 25.* tamen occultior quædam *gratia* subinde revocavit illos, nec deserit hodiernum: dum non tantum per naturalem paedagogiam, ad inquirendum verum Deum invitantur, sed etiam *φθύγον & sonum, per omnes terras diffusum. Rom. 10, 20.* percipient; qui certe vi sua divina multo efficacius trahit, quam fama de Salomone quondam sparsa. Verum hanc abyssum sapientiae divinæ, altius, quam par est, scrutari non decet. *Rom. 11, 33.*

§. XV.

Præterea V. non minimum erroris fulcimentum inde est, quod Dissidentes perpetuo confundunt pœnas temporales juxta ac æternas. Et temporales quidem illæ vel antecedentes sunt, nec cum ultimo hominis interitu conjunctæ; vel finales, ipsamque æterni supplicii irrogationem simul involvunt. Sic Deus aliquando terminum pœnarum impiis præfigit, quia tamen non prohibet, quo minus Deum implorare, & precibus expiare præsentem calamitatem, (utut frustra) soleant. *Prov. 1, 20, 32. Hiob. 27, 9, 10. Mich. 3, 4. Zach. 7, 11. Jerem. 7, 16. 11, 11, 14, 11, 15, 1, 6.* Sed tantum abest, ut dies hic afflictionis, terminus salutis peremptorius, ut potius *invitatorius* ad agnitionem peccati, & agendam pœnitentiam, dici rectius mereatur. Nec quicquam proinde ad rem faciunt, loca, quæ in speciem, tam operosæ probationis, hic cumulantur. *cap. 6, 7, 8, 9.* Nam pleraque omnia de castigationibus & pœnis divinis loquuntur, quibus, ceu verbis, ut ita dicam, realibus admonentur impii, ut *ætoropias* juxta ac *uaneodupias* Dei observent, & pœnas æternas evitare discant.

C 3

vero